

[7dagar]

Åse Frid

Veckans 7dagar-stipendiat, Åse Frid från Stockholm, ser sig lika mycket som författare som bildkonstnär. Där det inte råder någon motsättning eller rangordning däremellan.

Att det blev text lika mycket som bild för Åse, har kanske sin förklaring från barnaåren.

- Mamma var bibliotekarie och jag har tillbringat mycket av min barndom på bibliotek. Medan jag väntade på henne ritade jag. Och läste, jag har alltid läst jättemycket, berättar Åse Frid, som ursprungligen kommer från Uppsala, men numer bor på en ö i Stockholms skärgård.

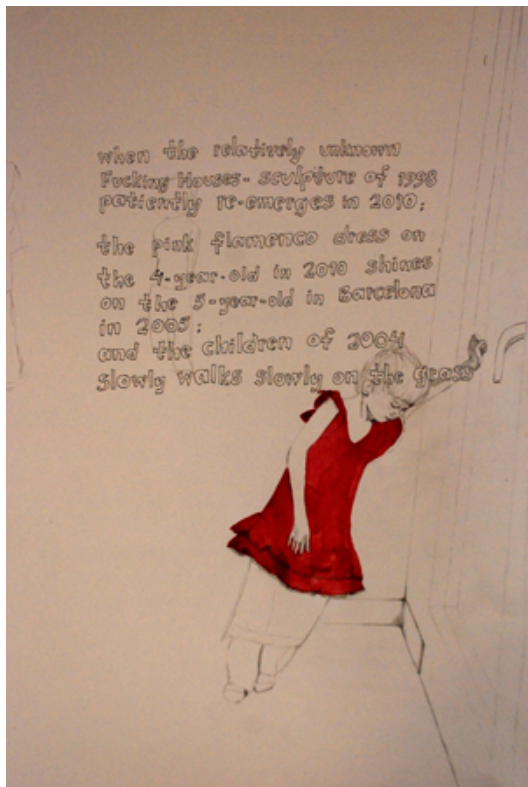
- Så jag har bara fortsatt med det jag gjorde som barn. Eller aldrig slutat, tillägger hon med ett leende.

Efter sin utbildning på Umeå konsthögskola, tillbringade hon ett halvår i Los Angeles, en stad och ett land som inspirerade henne.

- Jag har jobbat mycket i Los Angeles. Det är något med den bilburna kulturen och friheten där. Och det är en enorm stad, många miljoner människor och vidsträckt till ytan. I Los Angeles inspirerades hon till att

skapa utifrån miljöer, byggnader och omgivningarnas inneboende historier. Och det är platserna lever kvar, får nya vinklar och vrår. För Åses konst kretsar ofta kring platser, hur de förändras över tid och utifrån sammanhang.

- Jag dramatiserar platser, sätter in dem i tider och finner minnesbilder och berättelser. Ytterst är jag nog just berättare. För tio år sedan gjorde

hon sina personliga brev till Iggy och Kungen, som bland annat visades på Nordiska Akvarellmuseet. Texter med sina bokstäver utsparade vita i stora bilder. Tidsödande arbete som tog henne många månader att färdigställa. Medan texterna var gjorda snabbt, med stundens tankar och känslor.

- I breven till Iggy och Kungen fick jag leva med mina texter under hela resan medan jag färdigställde bilden. Och återigen det där med hur tiden förändrar, hur texternas innebörd förändras, omtolkas.

Hon har alltid arbetat med akvarell, jämte teckning och skulptur. Och i de stora målningarna med långa texter insåg hon att fiberpennan tog långt

längre tid än att använda sig av akvarell. Så återkommer hon till texterna som är viktiga i hennes verk och konstnärskap.

- Jag ser mig nog som en författare i bilder. Jag gör ibland små teckningar utan text, men i allt större jag gör finns texterna där. Hon funderar en stund varför det alltid blir så, varför texterna vill med.

- Jag är nog pedagog, jag retar mig på att man inte ska förstå saker. Samtidigt är jag poet. Med texterna kan man både vara övertydlig och skruva till det. Hon menar att skrivandet är naturligt och en given del av hennes konst.

- Jag ser heller ingen hierarki eller motsättning mellan text och bild. Bokstäver är ju också bilder. '

Nu är hon mitt inne i ett projekt kring det förgängliga nuet.

- Mina texter för tio år sedan var skrivna snabbt. Nu skriver jag små aktstycken, mer poetiska och genomtänkta texter. Jämte bilder av sånt som knyter samman då och nu. Där de korta poetiska texterna blivit ett sätt att komma åt minnena, hitta fram till bilden.

Åses hemsida: www.asefrid.se

Text & bild: Anna Berglund